

Evangelhia zilei de luni: Nu am întâlnit o credință atât de mare

Comentariu la Evangelhia zilei de luni din prima săptămână din Advent: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, dar spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat”. Să învățăm de la credința și smerenia sutașului, pentru a nu uita niciodată că orice muncă este o ocazie de a-i iubi pe aproapele.

Evangelhie (Mt 8,5-11)

Intrând în Cafarnaum, a venit la el un centurion, rugându-l: „Doamne, servitorul meu zace în casă, paralizat, suferind groaznic”.

El i-a spus: „Voi veni eu însumi și-l voi vindeca”.

Dar centurionul i-a răspuns:

„Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, dar spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat. Căci și eu sunt un om supus autorității; având soldați în subordine, spun unuia: «Du-te!», iar el se duce, și altuia: «Vino!», iar el vine, și servitorului meu: «Fă aceasta!», iar el face”.

Auzind, Isus a rămas uimit și a spus celor care îl urmau: „Adevăr vă spun că nu am găsit la nimeni în Israel o astfel de credință. De aceea vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus și vor sta la masă în împărăția cerurilor împreună cu Abraham, Isaac și Iacob”,

Comentariu la Evanghelie

În Evanghelia de astăzi ni se prezintă un străin ca model de credință. De fapt, el primește unul dintre cele mai mari elogii ale lui Isus consemnate în evanghelii: „Adevăr vă spun că nu am găsit la nimeni în Israel o astfel de credință”.

Sutașul acționează cu simplitate: are o dificultate și merge la persoana despre care crede că îl poate ajuta să o rezolve. Dar pentru a soluționa o problemă, mai întâi este necesar să o recunoaștem. Iar acest lucru, în anumite situații, nu ne este ușor.

Uneori va fi pentru că mergem prea repede și nu ne dăm seama. Ne lipsește timpul și acest lucru, uneori, se poate traduce prin faptul că ne este greu să percepem dificultățile persoanelor din jurul nostru.

Se poate întâmpla și să fi încetat să ne rugăm sau ca timpul pe care îl dedicăm rugăciunii să nu fie de calitate. Astfel, problema ni se pare de nesoluționat și preferăm să privim în altă parte, ca și cum timpul, de la sine, ar rezolva dificultățile.

Este adevărat că sutașul ne dă o lecție de credință în Domnul. Dar este o credință precedată de caritate. De o privire care știe să se oprească, fără grabă și cu sollicitudine, pentru a fi atentă la preocupările celorlalți.

Poate de aceea i se pare atât de firesc să apeleze la Domnul pentru a-I cere un miracol atât de mare. Pentru că știe că el nu are puterea de a-l vindeca, dar Isus o are.

Dorința sutașului de a avea grijă de slujitorul său și de a-l vedea bine îl conduce la a-și deschide inima către Domnul. Într-un fel, îi arată propria sa vulnerabilitate: incapacitatea de a-

l vindeca el însuși și absoluta nevoie
de un miracol din partea lui
Dumnezeu.

Pablo Erdozáin // Marcelo
Amantino - Pexels

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-luni-nu-am-intalnit-
o-credinta-atat-de-mare/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-luni-nu-am-intalnit-o-credinta-atat-de-mare/) (19.03.2026)